

OF TEARS AND FEARS

Rashi

Bereshit 29:1-17

(1) וישא יעקב רגליו. משנתבשר בשורה טובה שהבטח בשמירה, נשא לבו את רגליו ונעשה קל ללכת. כך מפורש בכראשית רבה (ע:ח): (7) הן עוד היום גדול. לפי שראה אותם רובצים, כסבור שרובצים לאסוף המקנה הביתה ולא ירעו עוד, אמר להם "הן עוד היום גדול", כלומר, אם שכירים אתם לא שלמתם פעלת היום, ואם הבקמות שלכם, אף על פי כן "לא עת האסף המקנה וגומר" (ב"ר ע:יא): (8) לא נוכל. להשקות, לפי שהאבן גדולה: ונללו. זה מתרגם "וינגדרון", לפי שהוא לשון עתיד: (10) ויגש יעקב ויגל. באדם שמעביר את הפקק מעל פי צלוחית (ב"ר ע:יב), להודיע שכתו גדול: (11) ויבך. לפי שצפה ברוח הקדש שאינה נכנסת עמו לקבורה (שם). דבר אחר, לפי שבא בידים ריקניות, אמר, אליעזר עבד אבי אבא היו בידיו נזמים וצמידים ומגדנות ואני אין בידי כלום (שם), לפי שרדף אליפו בן עשו במצות אביו אחריו להרגו, והשיגו, ולפי שגדל אליפו בחיקו של יצחק (דברים רבה ב:כ) משך ידו. אמר לו, מה אעשה לצווי של אבא, אמר לו יעקב, טול מה שבנידי, והעניי חשוב כמת (ברב"ת): (12) כי אחי אביה הוא. קרוב לאביה, כמו "אנשים אחים אנחנו" (לעיל יג:ח; פדר"א פל"ו). ומדרשו, אם לרמאות הוא בא, גם אני אחיו ברמאות, ואם אדם כשר הוא, גם אני "בן רבקה" אחותו הכשרה (ב"ר שם יג:ב"ב כג ע"א): ותגד לאביה. לפי שאמה מתה ולא היה לה לה להגיד אלא לו (ב"ר שם): (13) וירץ לקראתו. כסבור ממון הוא טעון, שהרי עבד הפית בא לבאן בעשרה גמלים טעונים (שם): ויחבק [לו]. כשלא ראה עמו כלום אמר, שמא זהובים הביא והנם בחיקו: וינשק לו. אמר, שמא מרגליות הביא והם בפיו (שם): ויספר ללבו. שלא בא אלא מתוך אונס אחיו, וישגטלו ממנו ממנו: (14) אך עצמי ובשרי. מעתה אין לי לאספך הביתה, הואיל ואין בידך כלום, אלא מפני קורבה אטפל בך חדש ימים (שם יד), וכן עשה, ואף זו לא בתנעם, שהיה רועה צאנו: (15) הכי אחי אתה. לשון תימה.

1 וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני-קדם:
2 וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרים-צאן רבצים עליה פי מן-הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדלה על-פי הבאר:
3 ונאספו-שמה כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקו את-הצאן והשיבו את-האבן על-פי הבאר למקמה: 4 ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו: 5 ויאמר להם הידעתם את-לבן בן-נחור ויאמרו ידענו: 6 ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם-הצאן: 7 ויאמר הן עוד היום גדול לא-עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו: 8 ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל-העדרים וגללו את-האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן: 9 עודנו מדבר עמם ורחל באה עם-הצאן אשר לאביה פי רעה הוא: י ויהי כאשר ראה יעקב את-רחל בת-לבן אחי אמו ואת-צאן לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את-האבן מעל פי הבאר וישק את-צאן לבן אחי אמו: 11 וישק יעקב לרחל את-קלו ויבך: 12 ויגד יעקב לרחל פי אחי אביה הוא וכי בן-רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה: יג ויהי כשמע לבן את-שמע | יעקב בן-אחותו וירץ לקראתו ויחבק-לו וינשק-לו ויביאהו אל-ביתו ויספר ללבן את כל-הדברים האלה: 14 ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: 15 ויאמר לבן לייעקב הכי-אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה-משכרתך: 16 וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: 17 ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת-תאר ויפת מראה:

Genesis 29.1-17

1. Then Jacob went on his journey, and came to the land of the people of the east. 2. And he looked, and saw a well in the field, and, lo, there were three flocks of sheep lying by it; for from that well they watered the flocks; and a great stone was upon the well's mouth. 3. And there were all the flocks gathered; and they rolled the stone from the well's mouth, and watered the sheep, and put the stone again upon the well's mouth in his place. 4. And Jacob said to them, My brothers, where are your from? And they said, Of Haran are we. 5. And he said to them, Know you Laban the son of Nahor? And they said, We know him. 6. And he said to them, Is he well? And they said, He is well; and, behold, Rachel his daughter comes with the sheep. 7. And he said, Behold, it is yet high day, nor is it time that the cattle should be gathered together; water the sheep, and go and feed them. 8. And they said, We can not, until all the flocks are gathered together, and till they roll the stone from the well's mouth; then we will water the sheep. 9. And while he still spoke with them, Rachel came with her father's sheep, for she kept them. 10. And it came to pass, when Jacob saw Rachel the daughter of Laban his mother's brother, and the sheep of Laban his mother's brother, that Jacob went near, and rolled the stone from the well's mouth, and watered the flock of Laban his mother's brother. 11. And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept. 12. And Jacob told Rachel that he was her father's brother, and that he was Rebekah's son; and she ran and told her father. 13. And it came to pass, when Laban heard the tidings of Jacob his sister's son, that he ran to meet him, and embraced him, and kissed him, and brought him to his house. And he told Laban all these things. 14. And Laban said to him, Surely you are my bone and my flesh. And he abode with him a month. 15. And Laban said to Jacob, Because you are my brother, should you therefore serve me for nothing? Tell me, what shall your wages be? 16. And Laban had two daughters; the name of the elder was Leah, and the name of the younger was Rachel. 17. Leah had weak eyes; but Rachel was beautiful and well favored.

וכי בשביל שאחי אתה תעבדני הנם: ועבדתני. כמו
'ותעבדני' (אונקלוס). וכן כל תבה שהיא לשון עבר,
הוסיף וי"ו בראשה והיא הופכת התבה להבא:
(17) רבות. שהיתה סבורה לעלות בגורלו של עשו
ובובה, שהיו הכל אומרים, שני בנים לרבקה ושתי
בנות ללבן, הגדולה לגדול והקטנה לקטן (ב"ר שם
טז;ב"ב קכג ע"א): תאר. הוא צורת הפרצוף, לשון
"יתארה בשדר" (ישעיה מד:ג), קונפא"ש בלע"ז
(דמות): מראה. הוא זיו קלסתר: